

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2540

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ ขึ้นใช้บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลเมืองมหาสารคาม จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้โดยแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองมหาสารคาม และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2540”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองมหาสารคามแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิก

(1) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง การควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญ พ.ศ. 2509

(2) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง การควบคุมสัตว์ซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของ พุทธศักราช 2485

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุง ตลอดจนให้อาหาร เป็นอาจิลน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ 5 ภายในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม ให้เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ และปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(1) ช้าง	(2) ม้า
(3) โค	(4) กระบือ
(5) สุกร	(6) แพะ
(7) แกะ	(8) ลา
(9) ห่าน	(10) เป็ด
(11) ไก่	(12) สุนัข
(13) แมว	(14) จระเข้
(15) นก	(16) งู

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมหรือควบคุมการปล่อยเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ข้อ 6 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกต้องลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องลักษณะ

(2) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(3) ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(4) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคแก่สัตว์เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อมาสู่คน

(5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

ข้อ 7 ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนทั่วไป ให้เจ้าของแยกสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้กองอนามัยและสิ่งแวดล้อมได้ทราบ โดยจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 8 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลเมืองมหาสารคามก็ได้

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ 9 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 10 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ตาม ข้อ 5 ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ข้อ 11 ผู้ใดเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์โดยกระทำการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับและนำสัตว์นั้นไปกักขังในสถานที่ที่เห็นสมควรได้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศเรื่องนั้น ๆ ไว้ ณ สำนักงานเทศบาลเมืองมหาสารคาม เพื่อแจ้งให้เจ้าของสัตว์มารับคืนไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

เมื่อได้กักสัตว์ไว้เกินสามสัปดาห์แล้วยังไม่ผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ในกรณีที่การกักสัตว์ไว้ตามวรรคหนึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไปเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามแก่กรณีก่อนครบกำหนดสามสัปดาห์แล้วก็ได้ โดยเงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเก็บรักษาไว้แทนสัตว์

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นกักสัตว์ไว้โดยมิได้ขายหรือขายทอดตลาดให้และเจ้าของสัตว์นำหลักฐานมาแสดงเพื่อขอรับสัตว์คืนภายในสามสัปดาห์ เจ้าของสัตว์จะต้องชำระค่าเลี้ยงดูสัตว์แก่เทศบาลเมืองมหาสารคามตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

หากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าสัตว์ที่ปล่อย
ไว้นั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชนทั่วไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการ
ตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 12 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2540

(นายสุรจิตร์ ยนต์ตระกูล)

นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

อนุมัติ

(นายวิชัย ทักศนเศรษฐ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม